

staa, at man skal blive staaende i de fire Aar og saa først rykke op til den forhøjede Lønning i Klassen ovenover uden at kunne tage Alderstillæget med. Det er et Spørgsmaal, jeg gerne vilde have besvaret af den højtærede Trafikminister, ikke alene for min Skyld, men væsentligst for de Folks Skyld i Etaterne, som staa og ikke vide, hvad de skulle vente, eller hvorledes Forholdene ville udvikle sig, om de skulle fast udnævnes i Stedet for at konstitueres, eller de skulle vente de fire Aar; indtil Lønningslovene træde fuldt ud i Kraft.

Dinesen: Da Tinget næsten synes at være træt, er det ikke ganske lysteligt at faa Ordet i Dag, men jeg vil dog, da jeg ønsker at gøre en Del Bemærkninger til et og andet, tage mig den Frihed at tale alligevel. Det, jeg udtalte ved Behandlingen af Forslaget til Beslutning for ikke mange Dage siden, har bekræftet sig. Jeg udtalte, at det Ministerium, der vilde blive dannet, vilde blive omtrent af samme Retning, politisk talt, som det afgaaede Ministerium. Det har altsaa bekræftet sig. Jeg mener i den Henseende at have set rigtigt allerede den Gang, og naar jeg skal udtale mig noget med Henblik paa det Ministerium, som er dannet, er det en Selvfølge, at jeg nærmest ser paa den Programudtalelse, som er fremsat af den højtærede Konseilspræsident dels i sin Almindelighed forgangen Dag og dels mere specielt, da han som fungerende Finansminister talte om vore finansielle Forhold. Jeg vil udtale, at den Programtale, der blev holdt af den højtærede Konseilspræsident forgangen Dag, har for mig været i høj Grad tiltalende. Ministeriet har derigennem lagt for Dagen, hvilke Spørgsmaal det vil stræbe at se gennemførte, og disse ere i de Udtalelser, som faldt fra Konseilspræsidenten, alle Vegne holdte aabne for en indgaaende Forhandling mellem Tingene. Mere kan man efter min Mening ikke vel forlange, og navnlig ikke under saa vanskelige Tider, som vi — det maa ikke skjules — i Øjeblikket befinde os i.

Jeg finder ikke Anledning til at gaa ind paa alle Enkeltheder i, hvad der er fremsat af den højtærede Konseilspræsident. Jeg skal kun komme ind paa nogle. Der er en Bemærkning, jeg vil gøre, og som til Dels er bleven foranlediget af det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Lange), som nu satte sig. Han udtalte med stor Styrke det for hans Opfattelse ønskelige i en vis Forstaaelse, et vist Samarbejde mellem forskellige Kræfter i

Samfundet, som han nærmere betegnede. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, hvad han der udtalte, og jeg mener at have lagt for Dagen, at det, det ærede Medlem i saa Henseende udtalte, ligesom har dannet Grundstandpunktet for mig gennem en lang Række af Aar. Men naar vi to ere enige derom, ønsker jeg dog hertil at knytte nogle Bemærkninger med Hensyn til, hvad der er foregaaet fra ledende Magters Side, ogsaa paa nærværende Tidspunkt. Jeg tænker her som ved tidligere Lejligheder bl. a. ogsaa paa den Ledelse, der udfoldes fra Højres Side. Ser jeg, for at nævne et Eksempel, paa, hvad der foregaar gennem Pressen, ser jeg en Mængde hensynsløse og personlige Angreb netop paa de Modstandere, med hvilke jeg maa forudsætte, at den ærede sidste Taler mente, at vi skulde tilstræbe et Samarbejde, og stærke, hensynsløse Angreb paa den Regering, som er dannet, og hvis Program vi dog skulde mene i nogen Maade kunde danne et Grundlag for Samarbejde med de Retninger, det ærede Medlem og ogsaa jeg tænker paa. Men jeg kan ikke se rettere end, at naar der insinueres saadanne Ting i Højrepressen og fra Højrekorrespondenters Side som, at den ærede afgaaede Konseilspræsident skulde søge at undergrave den nuværende Konseilspræsident, eller at han vil sidde paa sin Plads i Tinget og diktere den nuværende Konseilspræsident, hvilken Stilling han skal indtage, og naar der insinueres overfor den nylig tiltraadte Udenrigsminister, at han har Ord for at være en Modstander af Københavns Befæstning og en Tilhænger af en særlig Sympatistilling overfor Tyskland — naar noget saadant passerer, saa kan jeg ikke se rettere, end at det kun er skikket til at virke vildledende og ophidsende ude blandt Vælgerne og svække — hvis det ikke ligefrem naar at ødelægge — Muligheden for det Samarbejde, den Samvirken, der maatte tilstræbes, og jeg udtaler en stærk Beklagelse af, at der ikke indenfor den konservative Ledelse her i Landet er en Ledelse, der tager sig noget af disse Forhold. Jeg tvivler paa, at der indenfor Højre baade i dette Ting og i det andet overhovedet er noget Menneske, der følger med, hvad der foregaar i denne Retning, thi jeg kan ikke tro andet, end at hvis man fulgte med, hvis man vidste, hvad det er, som foregaar paa disse Omraader, vilde man dog i nogen Maaade skride ind mod det. Men man gør det ikke. Her have vi en af Grundene til, at Resultaterne ogsaa her paa Rigsdagen i mange Maader, set fra et konservativt